Cum poate deveni leadershipul ieftin

On Martie 19, 2013

Învață cum să-ți gestionezi și cum să-ți manifești identitatea, luptând cât mai mult pentru a ți-o menține nealterată.

Prezentul și viitorul aparțin celor care acceptă frumusețea absolută a creației. S-a terminat cu vremea tocilarilor ! Şi să vă spun de ce. Pe vremea părinților, bunicilor și străbunicilor noștri exista acea formă de intelectuali (foștii tocilari), care din dorința de a impresiona o fată sau de a urca pe o treaptă ierarhică superioară, foloseau orice prilej de a-și etala minunatele și vastele cunoștințe despre orice.

"Ce băiat isteț ! Cât de multe știe ! " Aplauze, premii. Nu ai vrea să fii șef aici la noi în întreprindere, nu vrei un post de profesor? Adică, se vede că știi atâtea, ești bazat. Un om cult, super hero ! Din ăștia ca tine avem noi nevoie. Restul oamenilor la săpat șanțuri...

Chiar și azi mai întâlnești câte un asemenea geniu lansând (ca la examenul de licență) întrebări de genul: "Ştii tu cine a pictat cutare tablou? Ştii tu când a apărut prima cale ferată din România? Ştii ce spunea cutare scriitor în cutare carte? Ştii tu când s-a născut Napoleon? Adica, știi tu...câte biblioteci am vizitat eu?"

Leadership: Poți să accepți faptul că te confrunți cu limitele propriei tale importanțe în ceea ce privește modul în care te raportezi la experiențele din viața ta care se cer reformulate printr-un impuls de tip "Ego-Vulnerabil"?

Dar oare vă puteți da seama ce se întâmplă în sufletul acestui atotcunoscător? Vă dați voi seama cât de tare îi bate inima de bucurie când el știe ceva și altul nu știe? Mândria aia că el a citit, că poate arăta lumii că e super inteligent, că a ajuns profesor, mai târziu rector, o minte genială. Acaparează toată atenția, lumea din jur îl privește ca pe un simbol al excelenței. Vai, un adevărat univers al cunoașterii !

Dar la capitolul Creație și Descoperire, acest tip de personalitate este un mare ZERO. NIHIL. Adevărata știință n-a auzit niciodată de el, la fel cum nici el n-a aflat nicidecum sensul vieții din spatele teoriei (memorată cu scopul de a epata). Acesta este sindromul papagalului. Înseamnă te dai mare repetând tot ce ai auzit, tot ce-ai aflat, dar fără să realizezi nicio schimbare pe plan științific și profesional.

Importanța pe care ți-o acorzi este ca o pictură reprodusă din plăcerea de a ține o pensulă în mână, dar nu și pentru a realiza o capodoperă. Este o mare diferență între a ști bine despre ce e vorba și a te cizela într-un domeniu complex. Degeaba vrei să pari mai mult decât ești dacă îți lipsește talentul de a crea și dacă nu ești înzestrat cu un simț artistic deosebit. Nu vei putea niciodată să te eliberezi de suferința de a nu avea credibilitate, suferința de a nu aparține unei elite de inițiați în domeniu, predestinați să fie diferiți de restul oamenilor.

Ceva te îndeamnă să treci la acțiune, dar fără să deții armele potrivite pentru a câștiga lupta cu tine însuți. Iar când vei da nas în nas cu adevărații artiști te vei simți prins în capcană, pus la încercare sau vulnerabil, știind bine că nu vei putea să păcălești pe nimeni ținând o pensulă în mână și valind teorii deja existente.

Rezultatele practice îți reflectă caracterul, nu vorbele. Impulsul de tip "Ego-Vulnerabil" nu te va motiva niciodată să creezi, chiar dacă vrei să te simți special, ci te va trezi definitiv la

realitate: talentul de a picta nu e același lucru cu memorarea teoriei pure.

Leadership: Este posibil ca în realitate să urmezi o schimbare totală de direcție în ceea ce privește modul în care te percep ceilalți, luând în considerare faptul că ceea ce încerci să-ți impui ca normalitate este de fapt o dereglare comportamentală?

Poți recunoaște faptul că ceea ce te face excepțional este diferit de ceea ce îl face pe altul excepțional și că îți petreci timpul ocupându-te de lucrurile ce nu ți se potrivesc? Dacă da, atunci comportamentul tău merită mai multă atenție. Uneori, comportamentul este suma trăirilor capabile să te pună cu tot sufletul în slujba unui ideal care te depășește ca posibilitate de realizare.

Marea schimbare, începutul anilor 2000, adică sfârșitul lumii vechi și începutul lumii noi (spirituale), coincide cu apariția și propagarea continuă a internetului. Iar internetul acumulează zilnic de zece ori mai multe informații decât adăpostesc toate bibliotecile din lume. Numai în România apar zilnic circa 1,1 milioane de pagini noi pe internet provenite din blog-uri, scanări, presă, etc.

La fiecare secundă au loc cinci sau chiar mai multe descoperiri în fiecare domeniu, tot la fiecare secundă cineva în lume deschide ușa către o creație nouă. Pur și simplu nu mai faci față bombardamentului de informații, nu mai ai timp să acumulezi prea multă cunoaștere teoretică. Iar practica te omoară definitiv și sigur.

Pe vremuri stăteai ore întregi într-o bibliotecă ca să găsești o informație, acum găsești într-o clipă ce informație vrei căutând pe internet. Oare cum credeți că va arăta viitorul? Nu mai poți impresiona pe nimeni cu vastele tale cunoștințe, căci aproape toate informațiile pe care le deții se regăsesc pe internet. Cine are nevoie de o informație știe unde să o găsească, fără să fie nevoie de tine. Internetul este creierul, centrul universului la care se poate conecta oricine din orice parte a globului.

Singurul lucru pentru care vei putea să fii admirat este puterera ta creativă de a genera noi tendințe într-un domeniu, de a descoperi noi orizonturi de evoluție, încât să fii protagonistul schimbării de viziune pe care se construiesc temeliile lumii.

S-a terminat cu tocilăria. Nu mai poți impresiona pe nimeni cu vastele tale cunoștințe. Vrea cineva o informație, o află imediat fără ajutorul tău. Totul de pe internet. Degeaba ai citit o mie de cărți. În prezent și în viitor singurul lucru prin care se va măsura valoarea unui om va fi prin prisma creației și a descoperirilor sale.

Vrei să te întorci în trecut sau să te adaptezi la prezent și viitor?

Leadership: Ești în stare să-ți asumi un rol practic în dinamica progresului prin confirmarea unor adevăruri la care alții nu se gândesc și prin configurarea acelor realități pe nimeni nu le bănuiește?

Empiriștii secolului XX susțineau că o cunoaștere prin rațiunea pură a existenței este iluzorie. Pe măsură ce un domeniu se maturizează, oamenii încetează să se mai intereseze de el și migrează spre alte domenii.

Nu poți aduce o schimbare radicală în felul de a gândi, în felul de a percepe lumea, decât asumându-ți un rol practic în dinamica progresului, doar dacă reușești să confirmi adevăruri la care alții nu se gândesc și să configurezi acele realități pe nimeni nu le bănuiește. Asta

înseamnă să câștigi teren, să îți impui autoritatea la nivel de regizor și scenarist.

De exemplu, o realitate pe care nimeni nu o bănuiește poate fi exprimată prin intermediul unui tablou care înfățișează în culori vii suferința omenească pe marginea neîncrederii în sine la impactul cu o dorință, pe care rațiunea și voința o refuză. Iar a confirma un adevăr la care nimeni nu se gândește înseamnă să te referi la tine ca la o creație eternă prin intermediul a ceea ce simte sufletul tău în privința chestiunii care îi interesează pe ceilalți oameni.

Tot ceea ce îți imaginezi trebuie creat. Si prin tot ceea ce creezi trebuie să scoți în evidență noi însușiri ale realității. Acest proces este o extindere mai complexă a modului de a face știință, o fază de dezvoltare a unei noi interfețe de leadership accesibilă numai minților înclinate spre nemărginit.

Urmărește trendul de repoziționare a modului de a vedea lucrurile – să încerci să prinzi acea linie a întrebărilor fără răspuns care pot conferi credibilitate unei lumi aparte.

Viitorul este o ficțiune a Eului care își negociază mereu coerența.

Leadershipul poate deveni ieftin prin identitatea falsă pe care încerci s-o vinzi lumii la chemarea dorinței de a impresiona cât mai mult posibil, deci prin concepția falsă pe care si-o formează ceilalți oameni despre realitatea ta.

Source: https://neculaifantanaru.com/cum-poate-deveni-leadershipul-ieftin.html